

Samenvatting onderzoek naar tweelingverlies door Tweeling Alleen.

Toen ik in 2008 begon met wat inmiddels Tweeling Alleen is geworden, merkte ik al snel dat er onder lotgenoten behoefte is aan informatie, maar die informatie was in Nederland niet te vinden. In Nederland waren destijds, bij mijn weten nog geen onderzoeken naar tweelingverlies gedaan. Ik heb toen in het buitenland publicaties en informatie verzameld en dat hertaald of vertaald naar het Nederlands.

De onderzoeksvraag van dit onderzoek is of de door mij gevonden informatie overeenkomt met wat Nederlandse en Belgische lotgenoten ervaren.

Uit de reacties op de website en het door mij geschreven informatieboekje over tweeling verlies wist ik al snel dat de door mij gevonden informatie overeenkomt. Dit bleek ook in de antwoorden van dit onderzoek het geval te zijn.

Daardoor is er een aanvullende vraag gekomen: of we onderlinge verschillen tussen verschillende groepen van lotgenoten kunnen vinden?

De publicatie van dit onderzoek zal anders zijn dan u gewend bent.

Het bestaat uit twee publicaties, de gegeven antwoorden met vergelijkingen in een Excel document en daarnaast deze samenvatting van een deel van de conclusies voor mensen die moeite hebben met Excel of voor wie dat lastig te volgen of te groot is.

Ik heb voor deze vorm gekozen, omdat de antwoorden gegeven door de deelnemers openhartig en uitgebreid waren. Het alleen maar publiceren van een samenvatting van dit onderzoek zou aan deze lotgenoten tekort doen.

Lotgenoten zullen in de antwoorden van dit gehele onderzoek veel herkenning kunnen vinden.

Herkenning is voor lotgenoten een belangrijk onderdeel in het vinden van erkenning en is ook een steuntje in de rug bij het verwerkingsproces.

Dit onderzoek is dan ook in eerste instantie bedoeld voor lotgenoten die een tweelinghelft hebben verloren.

Als wetenschappers en hulpverleners dit in hun werk kunnen gebruiken is dat een mooi bijkomend voordeel.

De deelnemers.

De deelnemers aan dit onderzoek zijn verdeeld in twee hoofdgroepen

De TA groep, dit zijn deelnemers die gedurende hun leven een tweelingbroer of tweelingzus verloren hebben en daarover kunnen vertellen.

De JV groep, dit zijn deelnemers die kort voor, tijdens of kort na de geboorte of in hun eerste levensjaren hun tweelinghelft hebben verloren en die geen bewuste herinneringen aan hun tweelinghelft hebben.

Verder is er een onderverdeling gemaakt tussen mannen en vrouwen en een-eiig of twee-eiige lotgenoten.

Elke deelnemer zit dus in meerdere groepen en telt daar ook in mee.

Totaal deelnemers	89		
Aantal Mannen	23		
Aantal vrouwen	66		
Aantal vrouwen in TA groep	47	22 een-eiig	25 twee-eiig, 12 verloren een zus
Aantal mannen in TA groep	16	13 een-eiig	3 twee-eiig allen verloren een broer

Totaal TA groep	63	35 eeneiig	28 twee-eiig
Aantal vrouwen in de JV-groep	19	10 eeneiig	8 twee-eiig 3 verloren een zus
Aantal mannen in JV-groep	7	2 eeneiig	4 twee-eiig 1 verloren een broer
Totaal JV-groep	26	12 eeneiig	12 twee-eiig
Aantal vrouwen in Twee eiig	33		
Aantal mannen twee-eiig	5		
Totaal twee-eiig	38		
Aantal vrouwen in Eeneiig	30		
Aantal mannen in eeneiig	15		
Totaal eeneiig	45		

Bij 6 deelnemers van de Jong verlies groep is niet bekend of hebben niet aangegeven of zij eeneiig of twee-eiig zijn.

Ik wil hierbij aanmerken dat het hier in de JV groep gaat om deelnemers die daadwerkelijk een tweelingheft rondom de geboorte hebben verloren.

Het gaat hierbij niet om (vermeende) lotgenoten die we tegenkomen in het werk van de familie Austermann zoals beschreven in het boek "het drama in de moederschoot" en de (vermeende) lotgenoten zoals we op vele websites tegen komen die zich "wombtwins", "alleen geboren tweelingen", "vanishing twins" en andere benamingen geven, die het werk volgen van Althea Heyton.

Opvallend is dat het hierbij bijna altijd gaat over het verkopen van zelfhulp boeken of het aanbieden van therapieën uit het alternatieve circuit.

In het boek en het werk van vernoemden en op de vele websites worden kenmerken genoemd die bij de deelnemers aan dit onderzoek niet of nauwelijks voorkomen, (wat op zich al opmerkelijk is) zoals: linkshandig zijn, hebben van denkbeeldige vriendjes, vitamine B12 tekort, de verloren tweelingheft zoeken in een partner of onbewust op straat, een link met homo seksualiteit en andere genoemde kenmerken.

Ofwel men maakt hier handig gebruik van tweelingverlies om producten of diensten aan te bieden of het gaat hier om een ander verschijnsel waarbij de aanwezigheid van een tweelingheft niet per se noodzakelijk is.

De vragen.

Dit onderzoek bevat honderden vragen, te veel voor één persoon om alles in te moeten vullen. Daarom is er gekozen voor een dynamische vraagstelling, dat wil zeggen dat de vragen die een deelnemer in beeld krijgt afhankelijk zijn van indeling in de TA of JV groep en eerder gegeven antwoorden.

Wat dit betekent voor de percentages in de antwoorden kunt u nakijken in het Excel document.

Tweelingverlies.

Het antwoord op de onderzoeksvraag of de door mij gevonden informatie in het informatieboekje overeenkomt met wat Nederlandse en Belgische lotgenoten ervaren is dat het inderdaad overeenkomt.

Het heeft dan ook weinig zin dat hier allemaal te herhalen, het is makkelijker om dat informatieboekje op ons forum te downloaden.

Dat informatie boekje geeft een goed beeld van tweelingverlies en de gevolgen daarvan.

Het boekje kunt downloaden op: <https://www.tweelingalleen.nl/forum/viewtopic.php?t=604>

Conclusies per groep.

We tonen in dit document een samenvatting van de meest relevante, interessante of meest opvallende conclusies, verdeeld per vraaggroep zoals ze ook in het Excel document en het originele onderzoek staan.

De periode voor het overlijden

TA groep

De band is hechter dan met de ouders, hechter dan met andere broers en zusters en ook hechter dan met de beste vriend.

Voor 82,5% is er niemand in hun leven geweest met wie zij zich meer verbonden hebben gevoeld.

Slechts 4,7% zien hun tweeling identiteit als dat van een broer/zus identiteit, die een relatie vergelijkbaar met die van een hechte broer en zus hebben. Daarmee tonen we aan dat het beeld dat een twee-eiige tweeling niet anders is dan een normale broer en zus onjuist is.

De meeste lotgenoten zien zichzelf als een tweeling met een onafhankelijke identiteit.

85,7% geeft aan bekend te zijn met het tweelinggevoel, 87,3% geeft aan goed aan te kunnen voelen wat er in de ander omging.

58,7% geeft aan dat zij met hun tweelinghelft een soort telepathische band hadden.

Voorafgaand aan het weten

JV groep

De meeste JV lotgenoten, 69,2% heeft altijd geweten dat zij van een tweeling zijn.

Kennis van het overlijden

JV groep

69,2% heeft altijd geweten van een tweeling te zijn, daarvan is het aan 88% verteld.

Alle lotgenoten die de vraag hebben beantwoord, vinden dat de ouders het altijd moeten vertellen en voor de meesten van hen dan ook zo vroeg mogelijk!

De omgeving

TA groep

In dit deel wordt bevestigd dat voor tweelingen de onderlinge band ook het meest hecht is, dat is gezien de percentages dus ook voor twee-eiige lotgenoten het geval.

In de omgeving is er volgens de lotgenoten over het algemeen voldoende begrip, maar toch nergens voor meer dan 50% van de lotgenoten.

Kindertijd en jeugd

JV groep

In dit deel van het onderzoek ontstaat het beeld dat voor veel jong verlies lotgenoten de kinderjaren moeizaam verlopen.

Rondom het overlijden

TA groep

36,6% van de lotgenoten geeft aan het overlijden van de tweelinghelft te hebben meegevoeld.

De antwoorden op de vraag hoe men het overlijden heeft ervaren zijn intens, men voelt zich geamputeerd en verliest een deel van zichzelf.

Relatie met ouders en de omgeving

JV groep

Opvallend is dat de relatie met de ouders door een meerderheid als matig tot slecht wordt omschreven.

De helft vindt zichzelf veeleisend in vriendschappen en 88% is wel eens teleurgesteld in vriendschappen.

Het verlies en de rouwperiode

TA groep

Indrukwekkende antwoorden op vragen over het overlijden.

Het verlies van een tweelinghelft leidt tot intens veel verdriet, eenzaamheid (87%) en 65% heeft na het verlies geleden aan slapeloosheid.

Persoonlijke vragen

JV groep

Opmerkelijk is dat 65% aangeeft door het verlies een psychische aandoening te hebben opgelopen.

65% heeft ook ergens in het leven een identiteitscrisis gehad.

We zien hoge percentages als het aankomt op schuldgevoel, ergens naar op zoek te zijn, moeite met het leven om te gaan, verdriet zonder precies te weten waarom en van binnen leeg te zijn.

Eenzaamheid 96%, voor 38% tot 50% ook als er anderen om hen heen zijn.

Verwerking

TA groep

Er is verschil met ander verlies van andere dierbaren.

Slechts 11% heeft het verlies inmiddels verwerkt.

De eenzaamheid of leegte verdwijnt niet of niet helemaal.

Verwerken duurt veel langer dan voor andere verliezen.

49% moet zichzelf opnieuw leren kennen.

Bij 80% zijn er momenten waarop het verlies weer sterker gevoeld wordt, vooral met verjaardag, sterfdag en rond de feestdagen. Voor 76% is dit blijvend.

68% voelt zich nog verbonden met de tweelinghelft.

30% geeft aan gedrag of eigenschappen van de ander over te hebben genomen, waarvan voor 10% zelfs gedrag of eigenschappen waar men zich voorheen aan stoorde.

68% voelt zichzelf nog een tweeling en 69% denkt op momenten nog het tweelinggevoel te hebben.

Hulpverlening

55% van de deelnemers heeft hulp gezocht online of in boeken, voor ongeveer de helft van hen heeft dit voldoende geholpen.

23% heeft hulp gezocht in het alternatieve circuit, voor ongeveer de helft van hen heeft dit voldoende geholpen.

47% heeft hulp gezocht in de reguliere zorg, voor ongeveer 57% daarvan heeft dit voldoende geholpen.

23% heeft rouw begeleiding gezocht, voor 66% daarvan heeft het voldoende geholpen.

De antwoorden laten zien dat volgens de deelnemers er onder hulpverleners weinig tot onvoldoende begrip is en ook weinig tot onvoldoende kennis over tweelingen.

Hulpverleners proberen wel rekening te houden met de intensiteit van het verlies en proberen voldoende te luisteren.

Huisartsen moeten volgens de deelnemers eerder doorverwijzen voor hulp, vooral volgens de jong verlies deelnemers.

Religie en spiritualiteit.

27% geeft aan religieus te zijn, 12% komt regelmatig in een kerk, moskee, synagoge of ander gebedshuis. Religie speelt onder deelnemers geen grote rol.

48% geeft wel aan anderszins spiritueel te zijn.

Contact met lotgenoten.

Hier is enige verwarring ontstaan, vraag al200 luidt "Heeft u contact met lotgenoten anders dan voor het verlies van uw tweelinghelft of bent u lid van een praatgroep, zelfhulpgroep of

patiëntenvereniging bv. Over een ziekte of aandoening of slachtoffers van een misdrijf of iets dergelijks.” De antwoorden die worden gegeven gaan vaak over ons forum, wat dus niet de vraag was.

Het is zeker interessant om dit deel van het onderzoek eens te lezen!

Vergelijkingen per vraaggroep.

De bovenstaande antwoorden geven een bevestiging van wat we eerder al gepubliceerd hebben en onderbouwen de bevindingen vermeld in het informatieboekje.

Voor de JV groep staan hier wel een aantal antwoorden die in het informatieboekje niet vermeld zijn, omdat daar in 2010 toen het boekje geschreven is nog weinig informatie over was.

Vanaf dit punt kunnen we kijken naar de aanvullende onderzoeksvraag of er verschillen te vinden zijn tussen de groepen onderling.

Ook dat doen we in dezelfde volgorde als in het originele onderzoek en de Excel publicatie.

Tweeling Alleen ja of nee vragen.

De antwoorden komen meestal met elkaar overeen. Verschillen tussen mannen en vrouwen zijn eerder terug te voeren op hoe mannen of vrouwen in het algemeen met verlies omgaan dan verschil in tweelingverlies.

Bij eeneiig en twee-eiig zien we ook weinig verschillen. Percentages liggen ook meestal dicht bij elkaar, verschillen die we zien zijn meestal logisch te verklaren: zo zal een eeneiige deelnemer vaker in de spiegel zijn of haar tweelinghelft zien.

Jong verlies ja of nee vragen

Eeneiige denken vaker over de dood dan twee-eiige deelnemers en vervelen zich ook sneller.

Opvallend is dat vrouwen hun overleden tweelinghelft vaker idealiseren dan mannen ook al hebben ze die niet gekend.

Ook opvallend is dat mannen vaker een schuldgevoel hebben bij succes in de dingen die ze doen en vaker het idee hebben zichzelf te willen beschadigen.

Vrouwen daarentegen vinden zichzelf vaker zo empathisch dat het een probleem is.

Mannen voelen zich vaker in zekere zin ontevreden zonder te weten waarom en hebben meer het irrationele gevoel niet te bestaan of er niet echt te zijn.

Bij de mannen geeft ook een meerderheid aan te denken dat ze psychische problemen hebben.

In alle groepen voelt iedereen zich anders dan andere mensen.

De percentages tussen ja en nee antwoorden lijken hier verder uit elkaar te liggen dan in de TA groep.

Een meerderheid is vaak op zoek naar “iets” 84%, is niet goed in staat om te gaan met het leven 73%, voelt zich vaak erg kwetsbaar 76%, voelt zich vaak alleen ook onder vrienden 69%, is vaak rusteloos 73%, heeft het gevoel in karakter twee kanten te hebben 73%, vind teleurstellingen erg pijnlijk 73%, twijfelt bij besluiten nemen 76% en vind zichzelf een emotioneel mens 84%.

88% heeft al zijn hele leven het gevoel dat er iets ontbreekt en lijden aan een vaag gevoel van onbehagen 80%.

Gemeenschappelijke ja of nee vragen.

Bij 60% van de vragen geven de deelnemers uit alle groepen overeenkomende antwoorden.

Vrouwen versus mannen.

Mannen aarzelen wat meer met onderhouden van sociale contacten 60%

Vrouwen ervaren vaker fysieke pijn op de borst 36% tegenover 13% bij mannen, vaker het gevoel niets meer te kunnen zeggen of doen 28% tegenover 8% en huilen iets makkelijker 59% tegenover 30%.

Vrouwen voelen zich vaker geïrriteerd door anderen 46% tegenover 26%.

Vrouwen vragen zich vaker af waarom het overlijden op deze manier moest gebeuren 62% tegen 34%, en hebben ook iets meer moeite te geloven dat de tweelinghelft echt dood is 45% tegenover 30%.

Vrouwen zijn vaker uiterst bezorgd en onzeker 43% tegenover 30%.

Vrouwen verlangen vaker naar hun tweelinghelft 80% tegenover 65%.

Vrouwen verliezen vaker de interesse in seksualiteit 48% tegen 6%.

Vrouwen hebben meer behoefte aan iemand om mee te praten 48% tegenover 30%.

Vrouwen denken vaker dat mensen hen niet begrijpen 60% tegenover 30%.

Mannen hebben vaker het gevoel afwezig te zijn 52% tegenover 37%.

Twee-eiig versus eeneiig.

Twee-eiige lijden vaker aan een depressie 65% tegenover 55%

Twee-eiige zijn gevoeliger voor alles wat met de dood te maken heeft 44% tegenover 28%

Eeneiige voelen zich vaker alleen en verlaten 53% tegenover 39%.

Twee-eiige hebben vaker de behoefte alleen te zijn 65% tegenover 51%.

Eeneiige hebben vaker met maar een paar personen een hechte band 75% tegenover 60%

Twee-eiige zijn vaker best gelukkig 63% tegenover 48%

Twee-eiige denken vaker niet begrepen te worden 57% tegenover 44%.

Eeneiige hebben minder vriendschappen 51% om 23%.

JVgroep versus TAgroep.

JVgroep deelnemers lijden vaker aan een depressie 38% tegen 17%.

JVgroep deelnemers zijn gevoeliger voor alles wat met de dood te maken heeft 65% tegenover 41%.

JVgroep deelnemers voelen zich vaker alleen en verlaten 61% tegenover 44%.

JVgroep deelnemers aarzelen vaker met sociale contacten 61% tegenover 44%.

JVgroep deelnemers hebben vaker een sterke behoefte om dichtbij anderen te zijn 46% tegenover 22%.

JVgroep deelnemers zijn vaker in verwarring 50% tegenover 25%.

JVgroep deelnemers voelen zich vaker hulpeloos en verloren 42% tegenover 23%.

JVgroep deelnemers kunnen zich moeilijker concentreren 57% tegenover 31%.

JVgroep deelnemers voelen zich vaker geïrriteerd door anderen 65% tegenover 31%.

JVgroep deelnemers zijn vaker bezorgd en onzeker 65% tegenover 30%.

JVgroep deelnemers hebben meer moeite met het nemen van besluiten 80% tegenover 22%.

JVgroep deelnemers hebben vaker de behoefte om alleen te zijn 73% tegenover 53%.

JVgroep deelnemers verlangen vaker naar hun overleden tweelinghelft 88% tegenover 71%.

JVgroep deelnemers zijn vaker langdurig neerslachtig 46% tegenover 26%.

JVgroep deelnemers hebben vaker een sterke behoefte om met iemand te kunnen praten 73% tegenover 31%.

JVgroep deelnemers hebben moeite mensen te vertrouwen 61% tegenover 31%.

Voor 30% van de JVgroep deelnemers lijkt familie dichtbij te staan tegenover 53%.

JVgroep deelnemers denken vaker dat anderen ze niet begrijpen 69% tegenover 46%.

JVgroep deelnemers hebben vaker het gevoel afwezig te zijn 61% tegenover 33%.

JVgroep deelnemers voelen zich vaker alleen in gezelschap 76% tegenover 44%.

Conclusies.

De gerezen aanvullende vraag of er onderlinge verschillen zijn, is moeilijker te beantwoorden, omdat dit onderzoek daar in eerste instantie niet op ingericht was.

Er valt echter wel iets over te zeggen.

In gesprekken met lotgenoten, tijdens bijeenkomsten en bij interacties op ons forum was al gebleken dat er onderling meer overeenkomsten zijn dan verschillen en dat men ook veel herkenning kan vinden in ervaringen van lotgenoten met een andere achtergrond.

Dit onderzoek bevestigt dat beeld ook. De overgrote meerderheid van de vragen zijn op dezelfde wijze beantwoordt.

In de antwoorden komen dan ook weinig significante verschillen naar voren.

In de vragen met een open antwoord is zonder in de database te zoeken wie welk antwoord heeft gegeven, het meestal niet met zekerheid te zeggen in welke groep de deelnemer die het antwoord heeft gegeven zit.

Dit wijst ook weer op de overeenkomsten als grootste gemeenschappelijke deler.

Op onderdelen van de vragengroepen zijn wel enkele verschillen te vinden, die vaak op logische wijze te verklaren zijn.

Verschillen tussen mannen en vrouwen kunnen voor een groot deel worden verklaard door de wijze waarop mannen in het algemeen anders met gevoelens omgaan dan vrouwen. Dat is binnen het tweelingverlies niet anders.

Verschillen tussen een-eiige en twee-eiige deelnemers zijn vaak ook logisch te verklaren. Er komen echter enkele verschillen voor die niet direct logisch lijken zoals twee-eiige die vaker aan een depressie lijden.

Slechts 4,76% van de deelnemers herkent zichzelf het meest in omschrijving van een verwant beslag tweeling identiteit. (Zoals bij broers en zussen).

Dit lijkt erop te wijzen dat verschillen meer gezocht moeten worden in de gedeelde tweeling identiteit dan in de zygositeit. (Aantal bevruchte eicellen waaruit een meerling ontstaan is)

82% van de TAGroep deelnemers geven aan dat er niemand in hun leven is geweest waarmee ze meer verbonden waren dan met hun tweelingheft. Hier zitten dus ook de meerderheid van de twee-eiige deelnemers tussen.

Het beeld dat twee-eiige tweelingen niet meer zijn dan gewone broers en zussen moet dan ook nodig naar de prullenbak verwezen worden.

Kijkend naar de verschillen tussen de TAGroep en de JVgroep komen er wel interessante en soms onverwachte verschillen naar voren.

Deelnemers uit de JVgroep lijden vaker aan een depressie 38% tegenover 17%, voelen zich vaker alleen en verlaten 61% tegenover 44%, aarzelen vaker met sociale contacten 61% tegenover 44%, zijn vaker in verwarring 50% tegenover 25%, kunnen zich moeilijker concentreren 57% tegenover 31%, voelen zich vaker geïrriteerd door anderen 65% tegenover 31%, zijn vaker bezorgd en onzeker 65% tegenover 30%, hebben meer moeite met het nemen van besluiten 80% tegenover 22%, zijn vaker langdurig neerslachtig 46% tegenover 26%, hebben vaker een sterke behoefte om met iemand te kunnen praten 73% tegenover 31%, hebben meer moeite mensen te vertrouwen 61% tegenover 31%, denken vaker dat anderen ze niet begrijpen 69% tegenover 46%, hebben vaker het gevoel afwezig te zijn 61% tegenover 33% en JVgroep deelnemers voelen zich vaker alleen in gezelschap 76% tegenover 44%.

Ik weet dat er zoiets bestaat als rouw-concurrentie waarin mensen het ene verlies anders beoordelen dan een ander verlies.

Je kunt natuurlijk niet het ene verlies met het andere vergelijken, want een ieder beleefd zijn verlies

op zijn eigen manier.

Maar ik zie in dit onderzoek wel een beeld dat het er op lijkt dat je tweelinghelft verliezen kort voor, tijdens of in de eerste jaren na de geboorte zwaarder lijkt te zijn dan verlies op latere leeftijd. Verwerken wat je hebt gekend lijkt makkelijker dan verwerken wat je niet hebt gekend, mede ingegeven door onvoldoende begrip in de eigen omgeving en in de hulpverlening.

Representatief?

Voor wie zich afvraagt of dit onderzoek representatief is het volgende.

Ten tijde van het invullen van de vragenlijst was het aantal deelnemers ongeveer 25% van de forumleden.

De verdeling over de groepen komt ook overeen met die van forumleden.

Opmerkelijk is wel dat er zowel in dit onderzoek als in het forum een hoger percentage eeneiige tweelingen zijn dan in de samenleving! 45 eeneiig tegenover 38 twee-eiig in de maatschappij is een derde eeneiig en twee derde twee-eiig.

Daarmee kan je niet zomaar concluderen dat het verlies voor eeneiige dan zwaarder zal zijn, de antwoorden wijzen daar ook niet op.

We kunnen wel constateren dat de behoefte aan contact met lotgenoten onder eeneiige groter is.

Voor de verhouding TAGroep tegenover JV groep komt het overeen met dat in het forum.

We weten niet exact hoe groot de groepen in de maatschappij zijn.

Het is mij niet bekend of er bij het overlijden van iemand gekeken wordt of hij of zij van een tweeling is.

Zullen meer deelnemers tot andere resultaten hebben kunnen leiden; gezien de percentages van het aantal deelnemers en de antwoorden op de vragen verwacht ik geen andere uitkomsten als er meer deelnemers zouden zijn geweest.

Tot slot.

Tot zover de samenvatting van het onderzoek.

U kunt het vernoemde Excel document met daarin de vragen en antwoorden uit het onderzoek gratis downloaden op: <https://www.tweelingalleen.nl/forum/viewforum.php?f=62>

Daar kunt alle publicaties van Tweeling Alleen vinden.

Door:

Frans Tukker.

Oprichter, beheerder, onderzoeker en publicist.

Tweeling Alleen

www.tweelingalleen.nl

info@tweelingalleen.nl